

Arrest

nr. 194 314 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis)

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2017 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De feiten die voorafgaan aan de bestreden beslissing worden in de nota opgelijst als volgt:

“Verzoekende partij verklaart van Kameroenese nationaliteit te zijn, geboren te Bota op 03/06/1984.

Er werd op 21.09.2011 een akkoord verleend met het visum type D met het oog op studies.

Er werd een verblijfstitel afgeleverd.

Op 17.10.2012 is de A-kaart ambtshalve verlengd. Deze werd in 2013 – 2014 ook telkens verlengd.

Verzoekende partij heeft op 16.10.2015 een aanvraag ingediend voor de verlenging van diens A-kaart.

Op 05.11.2015 werd verzoekende partij gemachtigd tot verblijf als student.

Verzoekende partij heeft de verlening van de A-kaart aangevraagd, doch deze aanvraag werd zonder voorwerp bevonden bij beslissing dd. 24.10.2016: betrokkene gaat van een erkende school naar een privéschool.

Verzoekende partij heeft hierna op 27.10.2016 een aanvraag ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging heeft op 20.01.2017 besloten tot verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf.”

In aansluiting op de hierboven vermelde beslissing, waartegen verzoeker een beroep heeft ingesteld dat werd verworpen bij arrest nr. 194 313 van 26 oktober 2017, treft de verwerende partij de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN.

Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Overwegende dat de genaamde (...) geboren te Bota, op (in) 03.06.1984, van Kameroen nationaliteit, verblijvende te (...)

gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren/~~in de hoedanigheid van gezinslid van een vreemdeling(e), gemachtigd tot een verblijf als student(e) (1);~~

Artikel 61, §2, 1°: Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;

Overwegende dat betrokkene voor het academiejaar 2016-2017 een inschrijvingsattest voorlegt aan de FVG (Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen en Humanisme);

Dat dit een onderwijsinstelling is die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 58 en 59 van de wet omdat zij niet erkend, georganiseerd of gesubsidieerd wordt door de overheid;

Overwegende dat betrokkene dient gemachtigd te worden tot voorlopig verblijf in het kader van de artikelen 9 en 13 van de wet teneinde ,te studeren aan de FVG dat deze machtiging verworpen is bij beslissing van 20.01.2017;

Overwegende dat het inschrijvingsattest aan de FVG bijgevolg niet aanvaard wordt voor een verdere verlenging van haar verblijf als student;

Overwegende dat zijn verblijfsdocument verstreken is sedert 31/10/2016;

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de duur van zijn verblijf, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins-en familieleven een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. Betrokkene kwam op 25/10/2011 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies. De periode van verblijf is niet van die aard om de banden met zijn thuisland Kameroen te verliezen.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoeker op, *“Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen. Schending van het artikel 8 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurs-handelingen luiden als volgt:

“De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.”

“De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

De formele motiveringsverplichting strekt ertoe om de rechtsonderhorige een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing, dat hij, ten aanzien van die motieven, in staat is om met kennis van zaken voor zijn rechten op te komen.

Het artikel 8 van de Vreemdelingenwet gebiedt het volgende:

“Het bevel om het grondgebied te verlaten of de beslissing tot terugleiding naar de grens vermeldt de bepaling van artikel 7 die werd toegepast.”

Het artikel 7 van diezelfde wet begint als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.” Dit artikel geeft dus weer in welke gevallen de Dienst Vreemdelingenzaken een bevel KAN dan wel MOET afgeven.

Aangezien de bestreden beslissing niet vermeldt welke van de 12 mogelijkheden van het artikel 7 van de Vreemdelingenwet werd toegepast, kan verzoeker niet met kennis van zaken opkomen voor zijn rechten. “

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemd artikel 3 verplicht de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.3. Kernpunt van verzoekers betoog is dat de bestreden beslissing niet motiveert aangaande artikel 7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoeker acht dit een schending van de formele motiveringsplicht en van artikel 8 van de Vreemdelingenwet.

2.4. De bestreden beslissing maakt uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

“- Gelet op artikel 61 van de Vreemdelingenwet,

- Artikel 61, §2, 1° : Betrokkene verlengt zijn verblijf na afloop van zijn studies en is niet meer in het bezit van een regelmatig verblijfsdocument;

- In uitvoering van artikel 103/3 van het Vreemdelingenbesluit wordt aan verzoekende partij het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.”

2.5. Zoals de verwerende partij terecht opmerkt in haar nota blijkt derhalve afdoende uit de motivering van de bestreden beslissing om welke redenen zij heeft besloten tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Immers luidt artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet als volgt:

“§ 2. De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten :

1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;

(...)”.

Artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“Wanneer de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling bedoeld in artikel 61, § 1 of § 2, van de wet of aan de leden van diens gezin het bevel geeft om het grondgebied te verlaten, bepaalt hij de termijn waarbinnen de belanghebbenden het grondgebied moeten verlaten. In de beide gevallen geeft het gemeentebestuur van de beslissing van de Minister of van zijn gemachtigde kennis door afgifte van een document dat overeenkomt met het model van bijlage 33bis.”

2.6. De verwijzing naar bovenvermelde bepalingen vormt aldus wel degelijk een afdoende motivering in rechte. Het zijn bepalingen inzake de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten die gelden voor een bijzondere categorie van vreemdelingen, met name studenten. De Raad ziet niet in waarom als er sprake is van dergelijke bepalingen (lex specialis) verzoeker nog een verwijzing verwacht naar artikel 7 van de Vreemdelingenwet (lex generalis).

Het eerste middel is ongegrond.

2.7. In een tweede middel werpt verzoeker op, *“Schending van het artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980. “*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Het artikel 61, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet stelt het volgende:

“De Minister of zijn gemachtigde kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten: 1° wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument;”

Verzoeker heeft voor het academiejaar 2016-2017 een inschrijvingsattest voorgelegd aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen en Humanisme, aldus de bestreden beslissing, en hij is er ook effectief aan het studeren.

De beslissing d.d. 20.01.2017 om zijn studentenverblijf niet te verlengen wordt in een beroep van dezelfde datum als dit verzoekschrift, ook aangevochten. Er bestaat dus kans op een vernietiging en eventueel een herziening van die beslissing. In afwachting van het resultaat zet verzoeker zijn studies gewoon verder.

Aangezien het bovenvermelde artikel slechts van toepassing is op personen die na afloop van hun studies hun verblijf verlengen, kon er aan verzoeker geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd worden.”

2.8. Het is niet omdat verzoeker effectief in illegaal verblijf verder aan het studeren is aan de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen en Humanisme en daarvan een inschrijvingsattest heeft voorgelegd, dat hij niet valt onder de toepassing van artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de verwerende partij de vreemdeling die werd gemachtigd om in België te verblijven teneinde er te studeren, het bevel kan geven om het grondgebied te verlaten wanneer hij na afloop van zijn studies zijn verblijf verlengt en niet meer in het bezit is van een regelmatig verblijfsdocument.

2.9. Verzoeker was blijkens het administratief dossier eerst gemachtigd tot een verblijf als student voor studies management voor de academiejaren 2011-2012 t.e.m. 2013-2014, zonder dat hij hierin een diploma behaalde. Vervolgens werd hij gemachtigd tot een verblijf als student voor de studies

'Communication and Languages as Strategic Skills' voor de academiejaren 2014-2015 en 2015-2016. Voor het academiejaar 2016-2017 verkreeg verzoeker geen machtiging tot verblijf meer als student. De studies 'Communication and Languages as Strategic Skills' waren immers afgelopen en verzoeker werd niet meer verder gemachtigd tot een verblijf als student, noch in het kader van artikel 58 van de Vreemdelingenwet noch in het kader van artikel 9bis van dezelfde wet. Het beroep dat werd ingediend tegen de beslissing van de verwerende partij van 20 januari 2017 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf die werd ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd verworpen bij arrest nr. 194 313 van 26 oktober 2017. De wettelijke voorwaarden voor de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in uitvoering van artikel 61, §2, 1° van de Vreemdelingenwet zijn derhalve wel degelijk vervuld omdat verzoeker verder aan het studeren is zonder in het bezit te zijn van een regelmatig verblijfsdocument.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA